

РЕШЕНИЕ

№ 3298

гр. София, 04.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Мирчев, като разглежда дело номер **2580** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 10.12.2010 г. по НАХД № 12919/2010 год., Софийски районен съд, НО, 20 състав, е отменил наказателно постановление /НП/ № 049/17.08.2009 г., издадено от Директора на ТД-С. на НАП, с което на “К. Г.” О. е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за извършено нарушение на 40, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от административно наказващия орган, с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно, с допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, в подкрепа, на което касаторът навежда доводи и инвокира възражения срещу изложеното от Районния съд, като твърди, че с отмяната на процесното наказателно постановление, съдът е направил несъответстващи на събраните доказателства изводи и е постановил неправилно решение. В съдебно заседание се представлява и поддържа тезата си.

Ответникът по касационната жалба – “К. Г.” О., редовно призован не се представлява.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за основателна.

Административен съд С. - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както

наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява **неоснователна**.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, като подробно е обсъдил констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд С. – град, VII касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на ТД-С. на НАП, по повод на която е образувано настоящото производство, за **неоснователни**.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е законосъобразно. При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразният си съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. Във връзка с доводите, изложени в касационната жалба, че санкционираното лице е могло да разбере, какво е нарушението, е необходимо да се отбележи следното. Съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН, НП се издава, и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Самото НП обаче следва да съдържа точно изложение на фактите, които издателят му намира, че представляват състав на нарушение, и прецизна правна квалификация на последното. В случая това изискуемо съдържание на НП е налице, но не отговаря на действителното такова, установено в АУАН. По-специално относно посочената в него дата, до която е посочено, че е дължимо публикуване на отчета - 30.06.2009г. /макар да не е така/ е необходимо да се отбележи, че с оглед на нея процесното НП се явява издадено след изтичане на едногодишния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд С.-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.12.2010 г. по НАХД № 12919/2010 год., С районен съд, НО, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.